

Det er efter min Mening en meget stor Fejl, da det er et udmærket Ynglevand, til Dels Brakvand, og der er saa nogle Fiskere, der bruge Vaad der. Nu er der nogle, der ville paastaa — jeg tør ikke indestaa for Rigtigheden deraf, at Fiskerne, der have Ret til at fiske i det lille Vand, om Natten smutte gennem Broen og fiske udenfor, og det ærede Medlem for Aalborg gjorde opmærksom paa, at Kontroløren gjorde nødig sin Pligt overfor disse Fiskere, der fiske, hvor de ikke have Lov til det. Hvis det nu er Tilfældet, som det ærede Medlem udtalte, kan jeg meget godt forstaa, at disse enkelte Fiskere i Sebbersund have staaet sig ved at fiske med Vaad. Det kan være vanskeligt nok for Kontroløren at snappe dem, men hvis det er saaledes, at han nødig gør sin Pligt, er det meget forstaaeligt, at disse Fiskere, der fiske med Vaad, kunne have Fordel af at bruge dem.

Der er imidlertid et andet Hensyn, man skal tage, naar der er Tale om at give Bestemmelser for denne smalle Fjord, og det er Hensynet til de mange Smaakaarsfolk, der om Vinteren have deres væsentligste Erhverv ved at stange Aal paa Fjorden. Vi have, som sagt, fra tidligere Tid Erfaring for, at naar der blev drevet Vaadfiskeri paa den smalle Fjord, blev der ingen Aal for disse Folk at stange om Vinteren. Det er et Hensyn, vi maa tage, og saa er det mig for øvrigt ligegyldigt, om det er Erhvervsfiskere eller andre, der stange Aal, den ene er lige saa berettiget til at søge sit Erhverv, hvor han kan finde det, som den anden. Og naar Forholdet er det, at disse Smaakaarsfolk ere henviste til at skulle søge at tjene til Livets Ophold ved at stange Aal, saa bør vi tage det Hensyn, naar vi stemme om dette Spørgsmaal, ikke mod alle de omboende Fiskeres Ønsker at aabne de laasede Vande.

Jeg lagde Mærke til i Gaar, at det ærede Medlem for Mors (Markvorsen), tror jeg det var, spurgte den højtærede Landbrugsminister, om Bestemmelsen i § 11 om Skovlvaad fandt Anvendelse paa Limfjordsfiskeriet, da han vilde anse det for uheldigt. Jeg antager, at Grunden til, at han ansaa det for at være uheldigt, var, at hvis man kom ind i Limfjorden med Skovlvaad, vilde Limfjorden blive affisket til Skade for de Fiskere, der bo der. Men ganske det samme Forhold gælder her. Fiskerne nede i den østlige smalle Del af Limfjorden ere bange for, at de vestlige Fiskere, naar de komme ned med Vaad,

skulle affiske Fjorden, og det er ganske forstaaeligt. Jeg kan godt forstaa det ærede Medlems Frygt paa sine Fiskeres Vegne, men Forholdene ere analoge. Det er lige saa berettiget, at Repræsentanter for den østlige Dels Fiskere væge sig mod, at Fiskerne fra den vestlige Del komme ned med Vaad og affiske den smalle Fjord der. Jeg vil desuden tillade mig at henvende Opmærksomheden paa sidste Del af det Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgekreds (C. Sørensen) har stillet, og som lyder saaledes: „Disse Fredningsbestemmelser gælde ogsaa for Halkjær Bredning“. Det er mig ganske uforstaaeligt, hvordan det er gaaet til, at medens der bliver lukket for Vandet, altsaa forbudt at bruge Vaad fra Løgstør til Hals, bliver der liggende der et lille Indvand, der efter Fiskernes Udtalelser i fortrinlig Grad er et Ynglevand, fordi det kun med en smal Rende staar i Forbindelse med Fjorden, og der er flere Aaer, der løbe ud deri. Det har derfor alle Betingelser for at være en særlig Yngleplads. Men det er blevet saadan i den gamle Lov, at dette lille Indvand er blevet aabent for Vaad. Det mener jeg er en ganske urimelig Bestemmelse. Det bør absolut undergives de samme Vilkaar som Fjorden udenfor og endda maaske fortrinsvis være et laaset Vand.

Jeg tillader mig med disse Bemærkninger at anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslag under Nr. 28, stillet af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgekreds, og jeg kan ikke undlade stærkt at fremhæve, at jeg tror, det høje Ting gør Uret mod de Fiskere, der bo omkring den østlige Del af Limfjorden, hvis man mod deres Ønsker vedtager at lukke op for disse Vande og giver frit Lov til at fiske med Vaad der. Jeg er overbevist om, at de ville affiske den Fjord til Skade for de Folk, der ere henviste til at søge deres Erhverv ved at fiske der.

Markvorsen: Overfor det ærede Medlem for Halvrimmen (C. Sørensen), som lod skinne igennem, at mine Tal ikke vare nøjagtige, vil jeg sige, at jeg har desværre ikke Beretningen for 1902—03 og for 1903—04, men jeg har Beretningen for 1904—05, og deraf fremgaar det, at i de vestlige Dele — det staar i Beretningen under A. og B. — er der 1,356 Fiskere og 1,280 Lejlighedsfiskere, og de have i Aaret 1904 haft en Indtægt af 1,201,692 Kr., medens der i samme Beretning staar